

Chov a odchov Hvízdavky hnedej

Limnodynastes peronii (Duméril et Bibron, 1841)

Limnodynastes peronii žije vo východnej Austrálii a v severnej Tasmánii. Patrí do čeľade hvízdavkovitých (Leptodactylidae).

Hvízdavky hnedej dorastajú do veľkosti 6,5cm a žijú v blízkosti vody. Spôsobom života pripomínajú naše vodné skokany. Svojím vzhľadom vyzerajú ako skokan hnedej (*Rana temporaria*), s tým rozdielom, že majú silne redukované plávacie blany na zadných končatinách. Chrbát majú svetlohnedý s tromi čiernymi pozdĺžnymi pruhmi. Posledný pruh začína na hlave medzi očami a je dlhý asi 2/3 z celkovej dĺžky žabky, miestami široký až 5mm. Od nosa cez oko sa tiahne čierny pruh, ktorý končí nad prednou končatinou. Boky sú biele, až šedé s čiernymi škvrkami. Brucho je biele. Končatiny sú pruhované. V tmavom prostredí žabky úplne stmavnú.

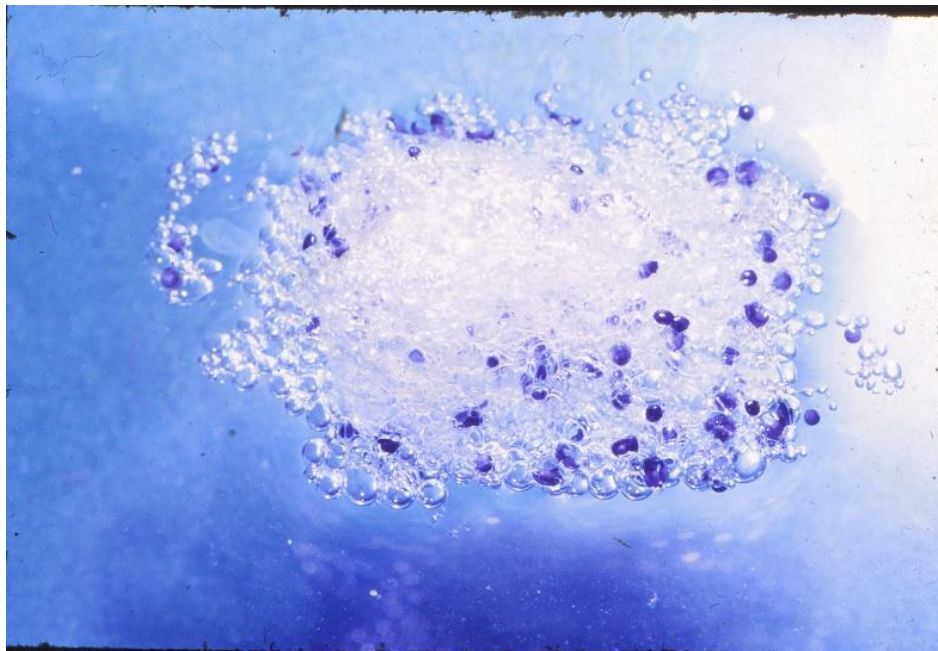
Žabky chovám v akvateráriu 100x40x30cm. Jednu tretinu akvaterária tvorí súš, ktorá je osádzaná rastlinou *Scindapsus*. Hĺbka vody je 12cm. Okolo brehu sú

plytčiny, kde sa hĺbka vody pohybuje v rozmedzí 3cm. V týchto plytčinách sa žabky najradšej zdržujú. Cez deň sa schovávajú v rastlinách. Niektoré žabky si v zemi vyhrabali jamky a tam sa cez deň ukrývajú. Aktívne sú najmä v noci.

Hvízdavky krmím cvrčkami, múčnymi červami a väčšie jedince skonzumujú aj jednodňové myšie mláďatá. Raz za týždeň im potravu posýpam vitamínovou zmesou. Zmes je tvorená jemne rozomletými vaječnými škrupinami, Spofavitom, Roboranom, Reptovitom a Calciom.

Rozlišovacím znakom pohlavia u samcov sú silné predné končatiny. Samci hvízdavok majú na hrdielku nepárový zvukový mechúr a ozývajú sa hlasitým „tok, tok“. Tento zvuk pripomína kvapkanie vody, a preto som chodil po byte a hľadal som, kde nám tečie voda.

Hvízdavky si pri rozmnožovaní stavajú penové hniezdo v neskorých nočných hodinách. Pri párení samec chytí samicu v rohu nádrže, kde si samica prednými končatinami otiera hlavu od očí až po brucho. Vzniknuté bublinky zatlačí pod brucho samca, ktorý bublinky otrepáva zo seba do hniezda. Hniezdo má oválny tvar o veľkosti 5x4cm a je vysoké asi 2cm.

V hniezde býva niekoľko sto vajíčok. Penové hniezdo aj s vajíčkami vždy opatrne lyžicou preniesiem do elementky s hĺbkou vody 10cm. Teplota vody kolíše od 20 — 25 stupňov Celzia. Žubrienky sa liahnu približne o 48 hodín. Sú veľké 6 mm, čiernej farby. Za ďalšie dva dni začínajú prijímať potravu — jemný planktón. Neskôr žubrienky prikrmujem vložkovým krmivom pre akváriové rybky (napr. Tetraminom), sušenými dafniami, nitenkami a čerstvo zabitými cvrčkami. Žubrienky rastú nerovnako. Percento úhynu však býva malé. Prvé žabky metamorfujú vo veku 8 týždňov. Potravu potom začínajú prijímať až po „strate“ chvostíka, asi tak za 4 — 5 dní. Krmím ich drobnými cvrčkami a ovocnými muškami (*Drosophila melanogaster*). Potravu im posypávam aj vitamínovou zmesou.

Niektoré žabky z odchovu majú peknú červenohnedú farbu. *Limnodynastes peronii*, vďaka jej krátkemu reprodukčnému cyklu využívajú v laboratórnom chove. Polročné žabky sú už pohlavne dospelé.

Podľa mojich skúseností je táto na chov nenáročná žabka vhodná aj pre začínajúcich teraristov.

Text : Bohuslav Šenk

Foto : Norbert Dokoupil

Literatúra:

Ondřej Hes AT/1991/č.4/str.27

Ivan Vergner AT/1991/č.2/str.29